

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcu: **1/ R., s.r.o.**, G., IČO: X., zastúpený advokátkou JUDr. H. H., R., **2/ P. V.**, nar. 07.01.1955, M., zastúpený advokátkou JUDr. M. M., Š., **3/ R. Ltd.**, G., R., P., M., S., IBC číslo X., zastúpený advokátkou JUDr. I. Z., G., proti žalovanému: **A. - S., a.s.**, D., IČO: X., zastúpený advokátom JUDr. O. K., Z., **o zaplatenie 755 106,22 eur s príslušenstvom**, na odvolanie žalovaného proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave č. k. 3Cb 25/2004-680 zo 16. novembra 2011 a proti uzneseniu Krajského súdu v Bratislave č. k. 3Cb 25/2004-722 zo dňa 30. novembra 2011, takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Bratislave č. k. 3Cb 25/2004-680 zo 16. novembra 2011 **z r u š u j e** a vec mu **v r a c i a** na ďalšie konanie.

Najvyšší súd Slovenskej republiky uznesenie Krajského súdu v Bratislave č. k. 3Cb 25/2004-722 z 30. novembra 2011 **z r u š u j e** a vec mu vracia na ďalšie konanie.

O d ô v o d n e n i e :

Súd prvého stupňa napadnutým rozsudkom uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi 1/ R., s.r.o. sumu 513 472,24 eur spolu s úrokom z omeškania z istiny 513 472,24 eur vo výške 17% odo dňa 11.04.2001 do zaplatenia, žalobcovi 2/ P. V. sumu 113 265,93 eur spolu s úrokom z omeškania z istiny 113 265,93 eur vo výške 17% odo dňa 11.04.2001 do zaplatenia, žalobcovi 3/ R. Ltd. sumu 128 368,05 eur spolu s úrokom z omeškania z istiny 128 368,05 eur vo výške 17% odo dňa 11. 04. 2001 do zaplatenia. Žalobcom 1/ 2/ a 3/ priznal náhradu trov konania, o výške ktorých rozhodol samostatným uznesením.

Z odôvodnenia rozhodnutia vyplýva, že žalobca 1/ sa podanou žalobou zo dňa 09.05.2001 domáhal zaplata sumy 755 106,22 eur s úrokom z omeškania odo dňa 27.03.2001 do zaplata titulom poistného plnenia. V priebehu konania súd uznesením zo dňa 22.09.2010 v časti žalovanej pohľadávky vo výške 113 265,93 eur pripustil vstup žalobcu 2/ do konania a uznesením zo dňa 14.09.2011 v časti žalovanej pohľadávky vo výške 128 368,05 eur pripustil vstup žalobcu 3/ do konania. V konaní o zaplata 513 472,24 eur zostal naďalej účastníkom konania žalobca 1/. Podaním zo dňa 09. 11. 2011 žalobcovia spresnili žalobný návrh.

Z vykonaného dokazovania mal súd prvého stupňa za preukázané, že dňa 14. 03. 2001 došlo k uzavretiu kúpnej zmluvy vrátane dodatku k tejto zmluve, ktorou spoločnosť R., a.s. (teraz R., s. r. o.) nadobudla od spoločnosti N. D., s. r. o. vlastnícke právo k predmetu kúpnej zmluvy – 7 kusov softwarových systémov IBM AS/400/typ 9402 A02, pričom hodnota jedného kusu v čase kúpy predstavovala sumu 2 390 000,- Sk, ako aj cenu 7 kusov softwaru OS-400 Query, príslušnú dokumentáciu a manuál. Spoločnosť R., a.s. tak bola oprávnená s týmto tovarom nakladať ako s vecou vlastnou, preto súd prvého stupňa neprihliadol k námietke žalovaného o nemožnosti žalobcu nakladať s tovarom.

Súd prvého stupňa dospel k záveru, že tovar bol riadne poistený na základe poistnej zmluvy č. X. pre jednorazové poistenie prepravovaného tovaru v medzinárodnej cestnej preprave uzavretej dňa 17. 04. 2000 medzi poisťníkom R., a. s. a vtedajšou D. p., a. s.. Predmetom poistenia bola zásielka uložená v colnom sklade spoločnosti S. B., určená pre spoločnosť O. I., a. s., Prostějov, ktorá mala byť prepravená prostredníctvom dopravcu E. S. S., spol. s. r. o., Bratislava, IČO: X., do miesta určenia A., M., Česká republika. Po obhliadke tovaru pracovníčkou D. p., a.s. bola dohodnutá poistná suma 16 800 080 Sk. Táto skutočnosť bola pri rozhodovaní súdu rozhodná, pretože súd mal za preukázané, že predmetný tovar bol v colnom sklade v množstve a kvalite, aký bol deklarovaný a v hodnote aká bola deklarovaná na základe dodania tovaru, pričom tieto skutočnosti boli priamo na mieste zisťované zástupcom poisťovne. Súd nemal žiadnu pochybnosť o uložení tovaru v colnom sklade a jeho preprave pre odberateľa v Českej republike kam nedorazil z dôvodu dopravnej nehody.

Zo záznamu o dopravnej nehode vypracovanom OR PZ Senec – dopravný inšpektorát Senec zo dňa 19. 04. 2000 vyplýva, že došlo k dopravnej nehode medzi zmluvným prepravcom a cudzím štátnym príslušníkom na ceste I/62 o 1:45 hod, kde výsledkom

dopravnej nehody bola zrážka oboch vozidiel a prevrátanie vozidla zmluvného prepravcu pravou stranou vozidla do rieky a prepravovaný tovar (elektronika) bol zatopený. Vinníkom nehody bola osoba rumunského štátneho občianstva – J. A., ktorému bola na mieste uložená bloková pokuta. Z potvrdenia OR PZ Senec z 26. 04. 2000 tiež vyplýva, vozidlo značky AVIA zmluvného prepravcu žalobcu bolo zrážkou oboch vozidiel prevrátané do rieky pravou časťou a z 2/3 zatopené a tovar, ktorý bol naložený /elektronika/ bol následne vymrštený do vody a zatopený. Súd mal preto preukázané, že dňa 19. 04. 2000 došlo k dopravnej nehode, v dôsledku ktorej došlo k znehodnoteniu prepravovaného tovaru a tým došlo k vzniku nároku na uplatnenie náhrady na strane žalobcu.

Na základe žiadosti poisťovne bol vypracovaný posudok, v ktorom znalec I. M. konštatuje poškodenie a nefunkčnosť prepravovaného tovaru. Viaceré listinné dôkazy účastníkov konania v podobe vypracovaných znaleckých posudkov boli značne protichodné, súd preto v zmysle rozhodnutia R 22/79 – pokiaľ ide o výšku škody, uskutočnil kvalifikovaný záver sám, a to úplným zistením skutkového stavu veci a na tomto základe ustálil výšku náhrady škody.

Súd zistil, že v prípade medzinárodného prvku, v danom prípade občana Rumunskej republiky, ako vinníka dopravnej nehody, účastníci aplikovali Jednotnú dohodu medzi organizáciami S., a. s. a C. S.A., uzavretú dňa 19. - 20. 10. 1989. Dôvodom aplikácie tejto dohody bola skutočnosť, že podľa zákona č. 97/1963 Zb. sa nároky na náhradu škody spravujú právom miesta nehody, kde sa nehoda stala alebo právom miesta, kde došlo ku skutočnosti, ktorá zakladá nárok na náhradu škody, ak medzinárodná zmluva neupravuje inak. Na daný prípad bolo nutné aplikovať aj Dohovor o práve použiteľnom na dopravné nehody pod č. 130/1976 Zb. pričom poškodené osoby môžu uplatňovať nároky od zodpovednej osoby. Rumunskú p. C. S.A., Bukurešť na území Slovenskej republiky zastupuje označený žalovaný, je teda splnená podmienka pasívnej legitímácie označeného žalovaného.

Pri posudzovaní uplatneného nároku na strane žalobcu vzal súd do úvahy skutočnosť, že na strane žalovaného vznikol nárok na náhradu škody z titulu tzv. zelenej karty, tento nárok bol uplatnený voči žalovanému, titulom nároku bola škoda na strane žalobcu následkom dopravnej nehody a poškodením prepravovaného tovaru v tranzitnom režime zmluvného prepravcu, pričom výšku súd ustálil zisťovaním skutkového stavu tak, že sú splnené všetky

zákonné predpoklady pre priznanie uplatnenej náhrady škody v celom rozsahu. Z hľadiska ustálenia výšky náhrady škody, vzhľadom ku protichodnosti predložených vyjadrení znalcov, a to jednak v podobe listinných dôkazov predložených účastníkmi konania, ako aj v podobe posudkov vyhotovených na základe poverenia súdu, vychádzal zo zistenia skutkového stavu veci. Z výpovedí účastníkov zistil, že softwarový systém IBM AS 400 patrí s viac ako 700 000 inštaláciami na celom svete medzi najúspešnejšie komerčné počítačové systémy na trhu, pričom sa špecializuje na prevádzkovanie nosných podnikových aplikácií a prostredníctvom aplikácií elektronického obchodovania na prepojenie podnikov s dodávateľmi, distribútormi a koncovými zákazníkmi. Vzhľadom na bohaté portfólio aplikácií a riešenie správy zákazníckych vzťahov, riadenie dodávateľských reťazcov a elektronické obchodovanie so zameraním na jednotlivé odvetvia umožňuje prepojenie desiatok až stoviek pracovných staníc. Jedinečnosť uvedeného systému bola dokumentovaná aj listinnými dôkazmi predloženými účastníkom konania P. V.. Z aktuálnych ponúk I. ktoré boli voľne k dispozícii na internete vyplýva, že systém AS 400 spoločnosť I. ponúka na trh ako produkt aj v roku 2011 za sumu, ktorá zodpovedá hodnote tohto systému na relevantnom trhu a je pomerne vysoká. Z tohto dôvodu neprihliadol k jednotlivým záverom znalcov a ustálil sám, že hodnota tohto tovaru v roku 2000 v sume, v akej bola vystavená faktúra spoločnosťou N. D. s.r.o. pre odberateľa R. a.s. Bratislava v sume 16 miliónov slovenských korún je sumou, ktorá predstavuje ustálenú výšku škody. Súd preto vyhodnotil, že uplatnený nárok žalobcu na náhradu škody vo výške 16 800 080 Sk (557 660,49 eur) je dôvodný.

Vo vzťahu k nároku na ušlý zisk súd skonštatoval, že boli splnené zákoné predpoklady pre priznanie tohto nároku v uplatnenej výške 197 445,73 eur, pričom celkový nárok spolu s nárokom na náhradu škody predstavuje sumu 22 748 330,06 Sk (755 106,22 eur). Vychádzajúc z vyhlášky č. 423/1991 Zb. ktorou sa ustanovuje rozsah a podmienky zákonného poistenia zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla, žalobcom priznal podľa § 9 ods. 1 a 2 uvedenej vyhlášky aj uplatnené právo na úrok z omeškania.

V súvislosti s uplatnenou námietkou premlčania, ktorú podal žalovaný súd uviedol, že žalobca v žalobe zo dňa 18.06.2001 uplatnil celkový žalobný nárok v sume 755 106,22 eur, vrátane úroku z omeškania, preto špecifikácia nároku neprevyšujúca uvedenú výšku nemôže mať za následok nemožnosť jeho uplatnenia z dôvodu uplynutia premlčacej doby.

O náhrade trov konania súd prvého stupňa rozhodol podľa § 142 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len O. s. p.).

Proti rozsudku podal včas odvolanie žalovaný z dôvodov podľa § 205 ods. 2 písm. a/, b/, c/, d/, a f/ O.s.p., s tvrdením, že v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1 O.s.p., že konanie má inú vadu, ktorá mohla mať z následok nesprávne rozhodnutie vo veci, že súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností, že súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, a že rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolateľ uviedol, že zelená karta č. No-RO-11/L, 6037692 (s platnosťou od 11. 04. 2000 do 25. 04. 2000), ktorá mu bola predložená, sa vzťahuje k motorovému vozidlu VW Golf, registračné číslo: BH-06-SPS. Pritom žalobca 1/ v Oznámení poškodeného o dopravnej nehode zo dňa 20. 04. 2000 uviedol, že k dopravnej nehode došlo z dôvodu, že vozidlo prepravujúce počítačové systémy bolo vytlačené vozidlom s evidenčným číslom BH 54-38, čo vyplynulo aj zo správy o malej dopravnej nehode zo dňa 19. 04. 2000. K motorovému vozidlu VW Golf, BH 54-38 žalovanému nebola predložená zelená karta, ani iný doklad preukazujúci poistenie vozidla, ktoré by zakladalo povinnosť žalovaného uhradiť poškodenému náhradu vzniknutej škody. Predmetné skutočnosti súd prvého stupňa úplne opomenul. Listinné dôkazy v odôvodnení napadnutého rozsudku vôbec neuvádza a nevysvetľuje, ktoré skutočnosti považoval za preukázané a ktoré nie, z ktorých dôkazov pri skúmaní právneho základu vzneseného nároku vychádzal a akými úvahami sa pri hodnotení dôkazov riadil. Ďalej odvolateľ uviedol, že súd nie je spôsobilý hodnotiť odborné závery znalca z hľadiska ich vecnej správnosti, na to musí aplikovať § 127 ods. 2 O. s. p. Odvolateľ má teda za to, že posúdenie ceny poškodenej elektroniky samotným súdom je v rozpore so zákonom. Zo znaleckých posudkov jednoznačne vyplýva, že v takej konfigurácii, v akej boli posudzované počítače predložené, nemohli v čase rozhodujúceho dátumu fungovať ako zariadenia výpočtovej techniky a ich hodnota bola nulová. Správnosť týchto záverov bola potvrdená aj znalcom ustanoveným súdom. Odvolateľ poukázal na vyjadrenia I. S. s. r. o. zo dňa 13. 06. 2000, podľa ktorého počítače IBM AS/400 typ 9402-A02 boli na trh uvedené v marci roku 1993 a z predaja boli stiahnuté v septembri 1995 a v roku 2000 sa už nevyrábali. Žalovanému preto nie je zrejme ako súd dospel k záveru o pomerne vysokej cene tohto

produktu. Odvolateľ ďalej uviedol, že súd prvého stupňa považoval za významné tvrdenia žalobcu 1/ (výpoveď p. G. zo dňa 09. 11. 2011) o obhliadke počítačových systémov vykonaných pracovníčkou D. p., a. s., pani Š., ale pri hodnotení výpovede nekonfrontoval tieto tvrdenia s tvrdeniami, že pani Š. odborne neposudzovala predmetné počítačové systémy a hodnotu predmetu poistenia určila výlučne na základe faktúry a iných údajov predložených p. G.. Žalovaný poukázal na skutočnosť, že žalobca 1/ počas konania vzal späť niektoré z uplatnených nárokov späť, súd však o týchto nárokoch nerozhodol. Odvolateľ namieta aj platnosť kúpnej zmluvy medzi žalobcom 1/ a spoločnosťou O. I., a. s. Nestotožňuje sa so záverom súdu prvého stupňa o priznaní plnej výšky ušlého zisku napriek vznesenej námietke premlčania tej časti ušlého zisku, ktorá prevyšuje výšku ušlého zisku uplatnenú žalobcom v rámci premlčacej doby (t. j. 5 342 236 Sk). Ďalej žalovaný poukázal na ustanovenie § 28 ods. 3 zákona č. 381/2001 Z. z., z ktorého nesporne vyplýva, že od 01. 01. 2002 je nositeľom práv a povinností z poistenia zodpovednosti jedine S., ktorá je aj pasívne vecne legitimovaná a nie S., a. s. (teraz A. – S., a. s.). V doplnení odvolania uviedol, že súd prvého stupňa síce priznal žalobcom ušlý zisk v celkovej výške 197 445,73 eur, avšak počas súdneho konania nikdy nedošlo k pripusteniu zmeny žaloby, ktorou by súd pripustil rozšírenie (kvantitatívnu zmenu) žaloby v časti ušlého zisku z pôvodne uplatnenej výšky 177 329,75 eur na 197 445,73 eur. Žalovaný namieta aj priznanie úrokov z omeškania od dňa 11.04.2001, pretože súd prvého stupňa vôbec neuviedol, na základe čoho dospel k záveru, že práve tento deň je začiatkom omeškania. Navrhuje preto napadnutý rozsudok zrušiť a vec vrátiť súdu prvého stupňa na ďalšie konanie eventuálne napadnutý rozsudok zmeniť a žalobu zamietnuť.

K odvolaniu žalovaného sa vyjadril žalobca 1/. Uviedol, že v konaní bolo preukázané, že nehodu spôsobil vodič motorového vozidla, ktorého zelená karta bola v konaní predložená. Záznam o malej dopravnej nehode zo dňa 19. 04. 2000 je verejná listina, ktorú možno považovať za pravdivú, kým nie je preukázaný opak. Výška škody v príčinnej súvislosti s dopravnou nehodou bola podľa jeho názoru vykonaným dokazovaním dostatočne preukázaná. Ďalej uviedol, že spoločnosť R., a. s. bola v čase poistnej udalosti nesporne vlastníkom tovaru, zničením ktorého mu vznikla uplatňovaná škoda. Navrhuje preto odvolaním napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa potvrdiť v celom rozsahu.

K odvolaniu žalovaného sa vyjadrili aj žalobcovia 2/ a 3/. Uviedli, že v konaní bol ustálený právny záver, že v dôsledku dopravnej nehody došlo k poškodeniu

prepravovaného tovaru zmluvného prepravcu žalobcu, pričom vinníkom bol cudzí štátny príslušník, ktorý predložil tzv. zelenú kartu. Ďalej uviedli, že žalobca 1/ preukázateľne nadobudol vlastnícke právo k prepravovanému tovaru, tento tovar bol riadne poistený a žalobca má teda právo uplatňovať si náhradu škody. Z dôvodu rozpornosti znaleckých posudkov, súd pri ustálení výšky škody vychádzal zo skutočnej škody v čase vzniku poistnej udalosti. Majú preto za to, že napadnutý rozsudok je v dostatočnom rozsahu preukázaný, zrozumiteľný a presvedčivý a vychádza z úplne zisteného skutkového stavu. Súd rozhodol aj o všetkých nárokoch žalobcov a k zmene žalobného návrhu nedošlo. Žalobca bol oprávnený uplatniť si nielen priamu škodu, ktorá mu vznikla zničením tovaru, ale aj ušlý zisk, ktorý podrobne vyčíslil. Podrobné vyčíslenie ušlého zisku však nemá žiaden právny dôsledok na námietku premlčania. V konaní bola tiež preukázaná pasívna legitímácia žalovaného. Žiadajú preto, aby odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa ako vecne správny potvrdil.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 O. s. p.) prejednal vec v rozsahu podľa § 212 ods. 1 O.s.p., bez nariadenia pojednávania v zmysle § 214 ods. 2 O. s. p. a dospel k záveru, že odvolanie žalovaného je dôvodné.

Z obsahu spisu vyplýva, že právny predchodca žalobcu 1/ uplatnil žalobou nárok na náhradu škody, ktorá mu vznikla v súvislosti s dopravnou nehodou z 19. 04. 2000, ktorú spôsobil rumunský štátny občan motorovým vozidlom VW Golf rumunskej ŠPZ BH 06-SPS.

Podľa § 157 ods. 2 O. s. p. v odôvodnení rozsudku súd uvedie, čoho sa navrhovateľ (žalobca) domáhal a z akých dôvodov, ako sa vo veci vyjadril odporca (žalovaný), prípadne iný účastník konania, stručne, jasne a výstižne vysvetlí, ktoré skutočnosti považuje za preukázané a ktoré nie, z ktorých dôkazov vychádzal a akými úvahami sa pri hodnotení dôkazov riadil, prečo nevykonal ďalšie navrhnuté dôkazy a ako vec právne posúdil. Súd dbá na to, aby odôvodnenie rozsudku bolo presvedčivé.

Z citovaného ustanovenia vyplýva, že odôvodnenie rozhodnutia musí obsahovať aj právne posúdenie veci. Právnym posúdením veci sa rozumie výklad o tom, z akých ustanovení právneho predpisu súd vychádzal (ako ich prípadne vyložil), prečo pod tieto ustanovenia podriadil zistený skutkový stav a výklad o tom, aké majú účastníci

na základe zisteného skutkového stavu práva a povinnosti vo vzťahu k predmetu konania. Z odôvodnenia rozhodnutia musí vyplývať vzťah medzi skutkovými zisteniami a úvahami pri hodnotení dôkazov na jednej strane a právnymi závermi na strane druhej.

Súd v odôvodnení rozhodnutia s poukázaním na zákon č. 97/1963 Zb. a Dohovor o práve použiteľnom na dopravné nehody publikovaný pod č. 130/1976 Zb. uviedol, že v danom prípade je potrebné aplikovať právne predpisy platné v Slovenskej republike, medzi ktoré patrí vyhláška č. 423/1991 Zb. Okrem odkazu na § 9 ods. 2 uvedenej vyhlášky, ktorý upravuje od ktorého dňa môže poškodený uplatniť proti poisťovni nároky na súde, súd neuviedol žiadne ustanovenie právneho predpisu, podľa ktorého uplatnený nárok posúdil v nadväznosti na zistený skutkový stav. Všeobecne konštatoval, že v zmysle uvedených právnych predpisov platných a účinných v čase, kedy došlo k poistnej udalosti posudzoval nárok na náhradu škody. V odôvodnení rozhodnutia sa ďalej zamerlal na posúdenie výšky škody, ktorú s poukázaním na skutkové zistenia o hodnote poškodeného tovaru ustálil vo výške 16 800 080 Sk (557 660,49 eur), ale priznaný nárok na náhradu škody v prevyšujúcej časti 197 445,73 eur vôbec neodôvodnil. Z uvedeného je zrejmé, že odôvodnenie rozhodnutia súdu prvého stupňa neobsahuje právne posúdenie veci ako aj ďalšie náležitosti v zmysle citovaného ustanovenia § 157 ods. 2 O. s. p. čo bráni odvolaciemu súdu posúdiť správnosť napadnutého rozhodnutia. Nedostatok riadneho a preskúmateľného odôvodnenia právneho posúdenia veci súdom prvého stupňa, ktoré bráni odvolaciemu súdu zhodnotiť správnosť tohto rozhodnutia, je vadou konania, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci (§ 205 ods. 2 písm. b/ O. s. p.).

Súčasťou základného práva na spravodlivé konanie podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky a čl. 36 ods. 1 Listiny základných práv a slobôd je aj právo účastníka konania na také odôvodnenie súdneho rozhodnutia, ktoré dáva a jasne a zrozumiteľne odpovede na všetky právne a skutkovo relevantné otázky, súvisiace s uplatnením nárokov a obranou proti takémuto uplatneniu. Iba takéto rozhodnutie je odvolacím súdom preskúmateľné a účastníkom umožňuje posúdiť správnosť postupu súdu. Nedostatok odôvodnenia v zmysle § 157 ods. 2 O. s. p. obmedzil žalovaného v jeho práve na spravodlivé konanie pri podaní opravného prostriedku vo vzťahu k zákonom vymedzeným odvolacím dôvodom, v dôsledku čoho došlo k odňatiu možnosti žalovaného konať pred súdom a naplneniu odvolacieho dôvodu v zmysle § 205 ods. 2 písm. a/ v spojení s § 221 ods. 1 písm. f/ O.s.p.

Aj keď odvolací súd neposudzoval správnosť záveru súdu o výške priznaného nároku, zaoberal sa postupom súdu prvého stupňa v súvislosti so zisťovaním skutkového stavu. Napriek tomu, že súd nariadil znalecké dokazovanie na zistenie hodnoty tovaru poškodeného v dôsledku poistnej udalosti, v rozhodnutí nevychádzal z jeho záverov.

Podľa § 127 ods. 1 a 2 O. s. p. ak závisí rozhodnutie od posúdenia skutočností, na ktoré treba odborné znalosti, ustanoví súd po vypočutí účastníkov znalca. Súd znalca vyslúchne; znalcovi môže tiež uložiť, aby posudok vypracoval písomne. Ak je ustanovených niekoľko znalcov, môžu podať spoločný posudok. Namiesto výsluchu znalca môže sa súd v odôvodnených prípadoch uspokojiť s písomným posudkom znalca. Znalecký posudok možno dať preskúmať aj inému znalcovi, vedeckému ústavu alebo inej inštitúcii.

Znalecké dokazovanie je významným dôkazným prostriedkom, ktoré prichádza do úvahy vtedy, ak rozhodnutie súdu závisí od posúdenia skutočností, na ktoré treba odborné znalosti. Súd v takom prípade musí ustanoviť znalca, aj keby sudca mal odborné znalosti, ktoré by mu dovoľovali odborne posúdiť predmet konania. Nariadenia znaleckého dokazovania predpokladá, že skutkové okolnosti potrebné pre posúdenie odbornej otázky sú z doterajšieho priebehu zrejmé. Znalecké dokazovanie je možné nariadiť len na posúdenie odbornej otázky. Súd nie je oprávnený hodnotiť odbornú stránku podaného znaleckého posudku. Posudok hodnotí iba z hľadiska jeho presvedčivosti a hodnovernosti.

Ak bol znalecký posudok vypracovaný písomne, súd spravidla vypočuje znalca na pojednávaní. Ak sa ani výsluchom znalca nepodarí odstrániť nejasnosti záverov znalca, prípadne iných skutočností, súvisiacich s podaním posudku alebo ak účastníci konania zotrvávajú na svojich námietkach voči záverom posudku a tiež aj v prípade rozporu medzi dvoma znaleckými posudkami, môže súd rozhodnúť o preskúmaní týchto posudkov ďalším znalcom, prípadne znaleckým ústavom, ale len v prípade, že súd rozporu sám neodstránil výsluchom oboch znalcov. Preskúmanie správnosti odborných záverov nemusí spočívať v požiadavke na vypracovanie „nového“ znaleckého posudku, ale v tomto prípade môže zadanie smerovať iba na odstránenie skutočností, o ktorých má súd pochybnosti.

Záver súdu prvého stupňa, že vzhľadom na rozpornosť záverov znaleckých posudkov môže sám posúdiť hodnotu poškodenej elektroniky nie je správny a je v rozpore

s citovaným ustanovením § 127 O. s. p. Už samotná skutočnosť, že znalci dospeli k rôznym záverom o hodnote poškodeného tovaru svedčí o tom, že na posúdenie uvedenej skutočnosti sú potrebné odborné znalosti. Z obsahu spisu ani z rozhodnutia nevyplýva ako sa súd vysporiadal s rozpormi medzi závermi znaleckého dokazovania nariadeného súdom a ďalšími vykonanými dôkazmi (výsluchmi účastníkov, listinnými dôkazmi).

Z uvedených dôvodov odvolací súd podľa § 221 ods. 1 písm. f/, h/ O. s. p. napadnutý rozsudok zrušil a v zmysle § 221 ods. 2 O. s. p. vec vrátil súdu prvého stupňa na ďalšie konanie. Úlohou súdu prvého stupňa bude po doplnení dokazovania opätovne rozhodnúť o uplatnenom nároku na náhradu škody (skutočnej škody a ušlého zisku) spôsobenej prevádzkou motorového vozidla VW Golf s rumunskou poznávacou značkou BH 06-SPS dňa 19. 04. 2000 a rozhodnutie riadne a zrozumiteľne odôvodniť v súlade s § 157 ods. 2 O. s. p. Súd prvého stupňa sa vysporiada aj s námietkou žalovaného týkajúcou sa jeho vecnej legitímácie v súvislosti so vznikom Slovenskej kancelárie poisťovateľov. Zo spisu je zrejmé, že žalobca v žalobe doručenej 10. 05. 2001 správne označil žalovaného, ktorý v úvode konania ani svoju vecnú legitímáciu nespochybňoval. Je preto potrebné posúdiť, či v priebehu konania došlo k prechodu práv a záväzkov v predmetnej veci na iný subjekt a v kladnom prípade s ním v konaní pokračovať.

Krajský súd v Bratislave samostatným uznesením č. k. 3Cb 25/2004-722 zo dňa 30. 11. 2011 rozhodol o náhrade trov konania. Z dôvodu, že odvolací súd zrušil rozhodnutie vo veci samej, v zmysle § 221 ods. 1 písm. h/ O.s.p. zrušil aj rozhodnutie o náhrade trov konania.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné

V Bratislave 12. júna 2012

JUDr. Alena Priecelová, v. r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia: